

Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ ΚΑΙ Τ' ΑΝΟΗΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

Ένα πρωτ' δύο παιδάκια
Κατεβήκαν στ' άκρογιάλι
Νά μαζέψουν βοτσαλάκια,
Τό 'να τ' ώνομάζαν Γιάννη,
Τό δέ άλλο Δημητράκη.
Εΐχον φέρει δέ μαζύ των
Κ' έν' έλαστικόν τοπάκι,
Τό έπαίζαν, τό έκτύπων...
Έξω 'κει στην άμμουδιά
Ήτο μιá βαρκούλα μόνη
Χωρίς νά 'χη ούτε κουπιά,
Ούτε τέλος και τημώνη.
Τήν έρρίψαν τά τρελλά
Μέσ' τή θάλασσα. Τά χάνουν...
Μπαίνουν μέσα και αυτά
Και δέν ξεύρουν τί νά κάμουν.

Φεύγει, φεύγει... Πάει, πάει...
Ή βαρκούλα μακρυά,
Γιατ' άρχίζει νά φυσάη
Ό άέρας τά πανιά.
Τήν πηγαίνει όπου θέλει
Τήν κτυπά έδω και 'κει
Και λοξά, λοξά έπιπλέει
Ή! τί θρήνοι, τί φωνή!

Τά παιδάκια κάμνουν έσο
Ένα ξύλο για κουπιά,
Άλλ' άντι ν' άρχώνται πίσω
Έπηγαίνανε μπροστά.
Ή! τί φόβος! Προσπαθούν...
Και φωνάζουν δυνατά
Πώς νά έλθουν πιθυμούνε
Έξω, έξω, στη ξηρά.
Τέλος πάντων μ' άφοβίαν
Μ' άγωνία φοβερά
Βγήκανε κατ' εύτυχίαν
Έξω 'κει εις την ξηρά.
Τήν βαρκούλα έξω βγαίνουν
Και καλώς τοποθετούν
Και στο σπῆτι των πηγαίνουν
Τους μιλούνε... Δέν μιλούν...

Οί γονείς των π' ότι είχαν
Μάθ' αύτήν την ιστορίαν
Με την σθεναράν φωνή των
Έρωτάσι μ' άπορίαν
Τά παιδιά των πού ήσαν
Διατί άνευ άδείας
Έφυγαν; Και 'κεινα ειπαν
Όλα 'κει μετ' αλήθειας.

Οί γονείς των τότε άρχίζουν
Δυνατά μὲν νά τά δέρουν

Κείνα όμως κοκκινίζουν
Αέγουν πώς δέν ξαναφεύγουν,
Άν δέν ειπωσ' οί γονείς
Ούτε βῆμ' από τό σπῆτι
Ότι θά 'ναι πιμελεις
Κι' ότι δέν θά 'ν' άγροϊκοί.

Νά προσέχετε παιδάκια
Νά άκούτε τούς γονείς σας
Και μὴ παίζετε παιγνιδάκια
Όλ' άνόητα πολλοί σας
Ήπακούετ' εις τή Πέμπτη
Έντολὴν τοῦ Δεκαλόγου
Ήτις μόνον αποθόλπει
Τούς γονείς ήμῶν καθόλου.

(Πειραιεύς).

Γ. Ι. ΘΕΟΦΙΛΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * * * Η Κεντρική Έπιτροπή τῆς παγκοσμίου Ίσραη-
λιτικής Ένώσεως έστειλεν έγκύκλιον εις τὰς Ίουδαϊκάς
συναγωγάς έν Ρωσία όσαι ύπέστησαν διωγμὸν, αναφέρου-
σα ότι είναι έτοιμος νά βοηθήσῃ τὴν μετανάστευσιν αὐτῶν
εις Ἀμερικὴν. Οἱ μετανάσται πρέπει νά έχωσι 13—35 ἐ-
τῶν ἡλικίαν, νά ἦναι υγιεῖς και φιλόπονοι τεχνίται. Ἡ
Ένωσις θέλει πληρώσει τὰ έξοδα τοῦ ταξειδίου — 250
φρ. διὰ τούς ἐνήλικας και 150 διὰ τούς παῖδας μέχρι τῆς
Νέας Υόρκης ἢ ἄλλην πόλιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Όταν
ἀπαξ φθάσωσιν εις Ἀμερικὴν, οἱ νεήλυδες θέλουνσι λαμ-
βάνει και ἄλλην βοήθειαν. Περί τὰ 140 στρέμματα γῆς
θέλουνσι χορηγηθῇ εις ἐκάστην οἰκογένειαν.

* * * * * Ο δήμαρχος τοῦ Λονδίνου έλαβεν έσχάτως ποσὸν
θηραμάτων και ιχθύων πετηγόντων ἐκ τοῦ Σίδνεϋ τῆς Αὐ-
στραλίας έν ἀρίστη καταστάσει.

* * * * * Ο μεγαλύτερος κρατῆρ έν τῷ κόσμῳ είναι ὁ τοῦ θ-
ρους Ἀσιν έν Κιουσίῳ, τῇ μεσημβρινωτέρῳ νήσῳ τῆς Ἰα-
πωνίας. Έχει πλάτος 10—15 μιλίων, κατοικεῖται δέ ὑπὸ
15,000 ἀνθρώπων.

* * * * * Ἑταιρία καλουμένη τῆς αὐτεκμηδενίσεως
συνέστη έν Ἰαπωνία ἐξ ευγενῶν δυσηρεστημένων κατὰ τῆς
κυβερνήσεως. Τὰ μέλη τῆς εταιρίας ταύτης εἰσιν ὑπόχρεα
νά μὴ κατέχωσιν ιδιαίτερον κεφάλαιον, εις οὐδέν δέ νά ἀ-
ποβλέπωσιν ἢ εις τὸν δεξιὸν αὐτῶν βραχίονα όστις νά στη-
ρίξῃ και προασπίξῃ αὐτούς, πρέπει δέ νά συνεδριάζωσι
καθ' ἐκάστην διαρκούντος τοῦ έτους, σκοπὸς δέ αὐτῶν εἶ-
ναι νά λέγωσιν ὅτι ἂν βούλωνται, νά τρώωσι και πίνω-
σιν ὅτι θέλουνσι, νά κοιμῶνται όταν έχωσι τὴν πρὸς ὕπνον
διάθεσιν, και νά μὴ φροντίζωσι περὶ οὐδενὸς τὸ ὅποιον δέν
ἀφορᾷ εις αὐτούς προσωπικῶς.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον είδος Ἀμερι-
κανικῆς ΒΑΦΗΣ έκομίσθη κατ' εύθειαν ἐξ Ἀμερικῆς
και πωλεῖται χονδρικῶς και λιανικῶς εις τὸ κατὰ τὴν
ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 29 Τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναίδος».

Άνευ τῆς διὰ ψήκτρας προστριβῆς (χωρὶς βούρ-
τσισμα) και δι' ἀπλῆς ἐπαλείψεως με σπόγγον έν
ἐκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΙΓΜΕΙ τὰ ὑπο-
δήματα στιλβῶνται. Τιμὴ ἐκάστης φιάλης λεπτὰ 80.